

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.462 van 1 juni 2017
in de zaak A. 222.144/XIV-37.414**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Charlotte Verkeyn
 kantoor houdend te 8400 Oostende
 Kaïrostraat 85
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 5 mei 2017, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 185.272 van 11 april 2017 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 11 mei 2017 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kon in het bestreden arrest op wettige wijze vaststellen dat verzoeker niet over het vereiste actueel belang beschikt bij zijn vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid tegen de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten nu hij reeds het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod voor de duur van acht jaar, opgelegd met een beslissing van 4 juli 2013, waarvan nooit de opheffing of opschorting is gevraagd. Het opgelegde

inreisverbod houdt immers ook een verbod in om gedurende acht jaar op het grondgebied van het Rijk te verblijven, zodat ook een eventuele vernietiging van de aanvankelijk bestreden beslissing slechts tot een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten zou kunnen leiden. Die beoordeling behoort bovendien tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de feitenrechter en het komt niet aan de Raad van State als administratieve cassatierechter toe om die beoordeling opnieuw te doen. Met de kritiek dat hij over een effectief rechtsmiddel dient te beschikken in het kader van een mogelijke schending van artikel 8 van het EVRM, gaat verzoeker voorbij aan de terechte opmerking in het bestreden arrest dat hij “in eerste instantie een opheffing of opschorting van het inreisverbod [dient] te vragen en [zijn] argumentatie aangaande [zijn] gezinsleven [kan] aanwenden in dat verzoek”. Het enige middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op een juni tweeduizend zeventien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams